



## TIENDE PASTORALE BRIEF – zaterdag 16 Mei *Zesde zondag van Pasen*

*voor parochianen en belangstellenden van de  
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland*

### **Hemelvaartsdag**

Toen Jezus naar de Hemel ging  
dachten misschien de mensen:  
Waarom gaat Jezus van ons weg  
nu wij Hem zo graag wensen?

Hij heeft hen toen gezegd Ik ga  
daar plaats voor jullie maken,  
als Ik hier niet meer ben  
zal Ik van daar over je waken

en Hij beloofde ook nog  
zoals Ik ben gegaan  
zo zal Ik ook weer komen,  
'k ben hier niet ver vandaan

en op het Pinksterfeest  
dan zal Ik jullie sturen  
de Heilige Geest,  
dat zal niet lang meer duren.

Zo werd de Hemelvaart toch fijn  
en horen we in kerken:  
Hij zal voor altijd bij ons zijn,  
ook als wij het niet merken.

Coby Poelman-Duisterwinkel  
*Uit de bundel: "Het pinkstert!"*

### **\* Inleiding...**

*Door pastoor Marco Conijn*

Gisteren (vrijdag) heb ik een bezoekje gebracht aan mijn lieve ouders. Mijn vader vierde afgelopen woensdag zijn 82<sup>ste</sup> verjaardag. Ondanks dat mijn ouders me dierbaar zijn, bezocht ik mijn vader op zijn verjaardag niet. We hebben als gezin de afspraak dat we elkaar alleen buiten ontmoeten, om de kans op Corona besmetting zo klein mogelijk te doen laten zijn. En dus was het vieren van de verjaardag, vanwege het koude weer afgelopen woensdag, enkele dagen uitgesteld.

Op de terugweg van Warder naar Dronryp, luisterde ik naar de radio en hoorde dat het aankomende maandag, 18 mei, de honderdste geboortedag is van Paus Johannes Paulus II. Hij was de paus van mijn jeugd en lang voor hij officieel door de kerk heilig werd verklaard was hij voor mij al een levende heilige. Ik heb nog altijd veel met hem. Hij stond ergens voor. Hij is door veel mensen niet begrepen en gewaardeerd. Hij inspireerde me, zelfs toen hij oud

en kwetsbaar was geworden. Ik heb hem drie keer mogen ontmoeten, zo ook enkele weken voor mijn priesterwijding. Indrukwekkend. De laatste jaren van zijn leven leed hij aan Parkinson. Hij leerde mij dat een ouder, broos en kwetsbaar mens te allen tijde waardevol blijft, van betekenis is en je wat te zeggen heeft.

Ik mijmerde nog wat na over de paus toen Dorenda me belde. Dat bracht ons al gauw bij de actualiteit. Al dagen wachten wij als team in spanning af op welke wijze de nieuw richtlijnen van het RIVM van toepassing zouden worden verklaard voor onze kerk. Een lastige klus. Hoe kun je sacraliteit, sacramentaliteit en veiligheid goed combineren. De bisschoppen zijn er nog druk mee bezig en verwacht wordt dat eind volgende week meer bekend is. Samen met u wachten wij als team af, of we (snel) na Pinksteren weer kunnen vieren. Ondertussen duurt het eucharistisch vasten nog even voort. Ook hemelvaart en Pinksteren kunnen we niet onze kerken vieren. Heel spijtig en wat missen we veel.

*Trouwens, heeft u ook het gevoel veel te missen, als we straks met Pinksteren niet ter kerke kunnen gaan? Wat mist u dan? Wat zegt Pinksteren u? Heeft u (hebben jullie) iets met de heilige Geest. Wellicht wilt u ons dat schrijven in een (kort) stukje, dat we dan met Pinksteren kunnen delen met elkaar in de pastorale brief.*

Voor nu weer veel leesplezier.

Hartelijke groet van het pastoresteam,

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)  
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

Website: [www.heiligejacobusparochie.nl](http://www.heiligejacobusparochie.nl)  
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

### \* Vanuit het pastoresteam...

#### *Luisterend oor van de pastores*

Als u even uw hart wil luchten, bel ons. Dat kan de hele dag.

Pastoor Marco Conijn: 0517-233288 / 06 21833503  
Pastor Dorenda Gies: 06 20821969



### \* Gelovige Inspiratie...

*Door pastor Dorenda Gies*

Het heilig evangelie volgens Johannes (14, 15-21 KBS Willibrord 1995)

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:  
Als jullie Mij liefhebben,  
zul je ter harte nemen wat Ik jullie opdraag.  
En Ik zal de Vader vragen jullie een andere helper te geven,  
die voor altijd met jullie zal zijn,  
de Geest van de waarheid.  
De wereld kan Hem niet ontvangen,  
omdat ze Hem niet ziet en ook niet kent;



jullie kennen Hem wel,  
want Hij blijft bij jullie en zal in jullie zijn.

Ik laat jullie dus niet verweesd achter:  
Ik kom bij jullie terug.  
Want nog maar een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer,  
terwijl jullie Mij wel zullen zien,  
want evenals Ikzelf zullen ook jullie leven.  
Op die dag zul je inzien dat Ik in mijn Vader ben,  
en dat jullie in Mij zijn zoals Ik in jullie ben.  
Wie zich aan mijn opdracht gebonden weet en haar ter harte neemt,  
die is het die Mij liefheeft,  
en wie Mij liefheeft zal ondervinden hoe de Vader hém liefheeft,  
en ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem openbaren.'

## Overweging



Een vrouw die haar tienerdochter had verloren vertelde mij bij één van onze gesprekken: “Op dat moment had ik toch zo het gevoel dat zij (de overleden dochter) mij kracht gaf. Net toen ik er helemaal doorheen zat en dacht dat ik niet dieper kon zinken. Het was net of ze me vertelde wat ik moest doen.” De vrouw vertelde het mij wat gegeneerd, alsof het gek was wat ze zei, bijna alsof het niet zo mocht zijn.

Soms dragen we meer van een dierbare overledene mee, dan we zelf in de gaten hebben. En wanneer we het het hardste nodig hebben, zijn we blijkbaar in staat om die bron van kracht en nabijheid aan te spreken. De geestkracht van je dierbare heeft ook in jou een plek gevonden. En vaak spreekt die geest nog door in jouw eigen spreken en handelen. ‘Zo had hij het ook gedaan.’ ‘Ze staat me altijd bij.’ ‘Ik weet zeker dat hij dit ook had gewaardeerd....’ Het kan je de moed geven om je leven weer op te pakken en door te gaan.

Jezus, zo horen wij in het Evangelie, realiseert zich, dat zijn leerlingen het binnenkort ook zonder hem moeten doen. En hij beseft hoe belangrijk het is dat zij kracht krijgen hun leven voort te zetten na zijn dood. Hij hoopt dat zij ook zijn opdracht, Gods opdracht zullen voortzetten in de wereld. Daarom vertelt hij hun dat God hen een helper zal sturen, dat zij altijd mogen deelhebben aan de geestkracht van Gods liefde. Ook als Jezus zelf er niet meer is.

Maar hoe mogen wij dat verstaan? Misschien mogen we Jezus' woorden als volgt neerzetten: Als ik daar boven ben, zal ik God vragen om een helper te sturen, iemand die jullie de waarheid zal onthullen, iemand die altijd aan jullie zijde zal staan. Niet alleen aan jullie zijde, maar ook aan degenen, die na jullie komen. Maar één ding is noodzakelijk. Je moet de opdracht, die voor jullie is weggelegd, van harte willen aanvaarden. Dat betekent dat je mijn leven zichtbaar moet maken in woord en daad. Ja, dat je me lief hebt, juist om wat ik voor anderen en voor jullie ben geweest. Jullie boodschap moet een boodschap van liefde zijn. Van geloof ook, dat mijn wijze van leven de wereld kan veranderen.

Ik weet dat dit een moeilijke opdracht is; dat je er soms misschien huizenhoog tegenop kijkt; dat je soms zult verzuchten: ‘Kunnen we het nog wel aan, dat we het onder elkaar soms niet eens zijn en dat we het gelijk aan onze kant willen hebben?’ Daarom moet de Geest die ook mij heeft geïnspireerd, jullie helpen, jullie laten zien waar de weg loopt die ik gegaan ben. Jullie dragen immers meer van mij, van God mee dan je zelf in de gaten hebt.

De leerlingen mochten zich dus gesterkt weten door de komst van de Geest, de Helper. Het is de Geest die in den beginne over de wateren zweefde, die Abraham riep zijn vaderland en moederhuis te verlaten, die Mozes uit Egypte liet optrekken, die David deed zingen en de profeten hun dromen gaf. Het is de Geest die over het water van de Jordaan zweefde toen Jezus, vervuld van God zijn werk begon, en die hem overeind heeft gehouden ten einde toe.

Die Geest mocht ook de leerlingen bezielen zodat zij de woorden en daden van Jezus, de liefde van God verder mochten brengen in de wereld, zoals we ook in de Handelingen van de Apostelen kunnen lezen. Ieder die was gedoopt kreeg de handen opgelegd en ontving de heilige Geest.

Het is diezelfde Geest die ook ons vandaag de dag mag sterken en bemoedigen op onze levensweg in het licht van God. Net zoals wij soms kracht en moed lijken te krijgen van onze dierbare overledenen, wanneer wij er voor open staan. Wanneer wij openstaan voor de Geest van God, zijn wij misschien ook wel in staat om de bron van kracht aan te spreken die wij nodig hebben in deze wereld, in het vaak harde leven, in de crisis van vandaag de dag. Die bron mogen we aanspreken wanneer we niet meer weten hoe we verder moeten gaan. Vanuit die bron mogen wij gehoor geven aan de oproep van Jezus om in Gods liefde te leven; Opstaan tegen onrecht, opkomen voor al wat kwetsbaar is, Gods liefde gestalte geven in de wereld om ons heen. Daarin mogen wij weten dat we altijd gedragen worden door Gods Geest, door Gods levenskracht, die ons allen bezielt.

Amen.

*Hij is nog steeds bij ons...*

Hij is nog steeds bij ons,  
ongrijpbaar als het licht  
op zondagmorgen.  
Zijn hand op onze schouder:  
gewond, onvoelbaar licht  
en teder als van een geliefde.  
Hij gaat ons voor naar Galilea,  
onzichtbaar is zijn spoor.

Het staat getekend in het zonlicht.  
Hij is voor ons de weg,  
Hij loopt door ons geweten  
naar het huis van liefde en vergeving.

Hij is de waarheid,  
helder als een klok in lentelucht  
die vrij haar boodschap luidt.

Hij is het leven,  
sterker dan het graf.  
Hij ademt onze vrede.  
Met zijn gewonde handen  
bouwt Hij aan een wereld  
zonder schaduw, zonder duister in de ogen.

Hij is nog steeds bij ons  
en vraagt ons Hem te volgen naar het land van Galilea.  
Daar zullen we Hem herkennen  
in elke kleine mens,  
in elke zwerver,  
in elke zonderling.

*(Manu Verhulst )*

## Voorbede



Goede God,  
Jezus, uw Zoon heeft ons een Helper toegezegd, uw Heilige Geest.  
Met elkaar verbonden in die Geest bidden wij:

Bidden wij om geestkracht voor allen  
die leiding geven in Kerk en wereld,  
die met hun beslissingen van vandaag  
mee de toekomst bepalen.  
God, zend hun uw Geest, de Helper,  
opdat zij met durf en voortvarendheid  
doen wat noodzakelijk is  
en nieuwe wegen durven gaan.

Bidden wij om geestkracht voor allen  
die ijveren voor de vrede overal op aarde.  
Voor allen die zich, als enkeling of als groep,  
inzetten voor recht en vrijheid voor iedereen.  
God, zend hun uw Geest, de Helper,  
opdat zij volharden  
en hun toewijding beloond mogen zien.

Bidden wij om geestkracht voor allen  
die hun idealen verloren hebben.  
Voor allen die, teleurgesteld,  
hun leven nog slechts laten bepalen door eigenbelang.  
God, zend hun uw Geest, de Helper,  
opdat zij openbreken  
en opnieuw leren geloven in de kracht van de solidariteit.

Bidden wij om geestkracht voor onze wereld  
waar mensen overal lijden onder de coronacrisis.  
God, zend ons uw Geest, de Helper  
opdat wij de kracht en liefde van God mogen ervaren in elkaar,  
in ons doen en laten, in onze zorg en aandacht voor elkaar,  
dat wij zo moed houden en vertrouwen krijgen  
dat we met elkaar hier doorheen komen.

Bidden wij om geestkracht voor onze gemeenschap,  
voor de zieken en vereenzaamden in ons midden,  
voor de mensen die een dierbare moeten missen.  
Bidden we voor onze dierbare overledenen  
We willen noemen hen die ons de laatste weken zijn ontvallen:  
Plonie Hiemstra in Franeker  
Anneke Dijkstra Haarsma uit Menaam  
Johan de Haan uit Franeker  
Tiny van der Zee – Schakenbos uit Harlingen,  
dat zij mogen zijn geborgen in Uw Liefde en Licht.

God, zend ons uw Geest, de Helper,  
opdat in ons midden  
het geloof met nieuwe kracht mag opborrelen  
en mensen doet herleven.  
Amen

## \* Gedachten van parochianen...

*Tjerkegong...*

*Ik zou het fijn vinden als mijn verhaald gedeeld wordt met mede parochianen.*

*Het voelt voor mij ook als een stap om voor mijn geloof uit te komen vooral in deze tijd.*

*Het verhaal tjerkegong weerspiegelt mijn verhouding met de katholieke kerk.*

*Het zit zo in mijn DNA verweven en ingebakken en kom tot bewustwording dat het steeds een grotere rol begint te spelen in mijn bestaan.*

*De roep wordt luider, wonderlijk en mooi*



Eins soe ik der in punt efter sette. Myn twifels grut om noch wol skiepkte te wezen fan de katholieke parochie. Saken dy't oan it ljocht kamen, de skaadkant fan it katholieke tjerke. De froulju dy't suver net gelykwaardich binne oan de manlju. Dat jout in dûbel gefoel en myn besluit stiet fêst, in punt hjir efter sette. As ôfsluting gean ik nei de Latynske misse in Harns. As de mannen fan it koar al sjongend nei foaren stifelje pakke se mij bij it hert. It fielt as warm bad de gregoriaanse klanken dy't mij omhulle. Hiel fertroud en it nimt mij mei nei myn bernetiid, in bank stief fult mei broer en sussen en mem. Heit in sân hasten de melkersklean omwiksele foar de sneinse klean. Op syn swarte gazelle giet er foar de roedel út. It smelle fytspaedje troch de landerijen under de reak fan Boalsert is ús ferbining mei de stêd. It freget wol de nedige balanseerkeunst, foaral de smelle brechjes oer de feart. Gong hâlde is it credo fan Heit oars rekket út balans. Foar mei is it spannende rit, myn earste fytske haw ik krek in bedwang en goed ôfstappe slagget mij noch net. Lit dy mar falle yn it lange gers, seit myn âldste sus as se mei de fytslessen jout. Se hat mij bij de jas beet en op in feilich stikje lit se mij los. Gong hâlde, ik traapje mij myn berneskinken de trapers hurd yn de rûnte. Al gau komt it brechje yn sicht. Lit dy falle raast sus. En der lis ik tusken de suring, bûterblommen, bargeblommen yn it hege gers. In sachte landing yn it âlde boerelân.

Dizze snein mei ik sels op myn fyts nei Boalsert. In de skourre steane wol tsien fytsen in allerhande maten, dames en heren. Foar alle njoggen bern in fyts, meast Gazelle. In hiele toer om alle bern yn de sneinse klean te krijen en op de fyts. Heit giet al earder, hij is tenor bij it Fransiskus koar en moat krek as syn koarmaten ek in tjerke nochris ferstrûpe. In soarte fan jurk haw de mannen oan swart mei wyt.

Yn in lange sliert fan bern fytsse wij troch de landerijen. In de maitiid ûnder begelieding fan fûgelkoaren, kwiewiet en gruto, gruto fan de skriezen. In kilometer dan binne we in Boalsert. De grutte Martintsjerke litte wij links lizze. Us bestemming is de tjerke mei de dikke bûkebeam, Fransiskustjerke. Der rinne altyd in protte paters om yn swart pijen mei touwen om de bûk, se hawwe knopen yn de koorden. It binne Fransiskanen ferteld mem, se heare bij de orde fan de minne broeders. En die knopen dan freegje ik? Bij de Ossekop winkel haw se net tou mei knopen te keap. Mem laket; It binne knopen foar de geloften. Wat binne geloftes freegje ik. Iets wat je beloave, Libje yn earmoede, gehoarsam weze en net trouwe. Haw se dan gjin frou en gjin Gazelle fyts? Freegje ik mem. Se laket en leit har finger op har lippen. Stil weze de misse begint. De mannen sjonge yn in taal dy't ik net ferstean kin, it is krek as binne it toverspreuken. Ek de paters binne moai ferklaaid, grutte jurken moai borduurt. Dizze jurken hite kasufels en sa haw de kast fol yn allerhande kleuren hat. Heit ferteld. Hjoed binne se yn it grien, krek as it gers. Ik fien it allegear wol wat yngewikkeld, lokkich kin ik mij wat deljaan en om mij hinne sjen. De moaie kleuren fan de ruten, de hege bogen oan it plafond, in protte houten bylden en en hiel soart ferskillende kapsels fan de froulju. We stean, sitte en kniele op reade matjes. Goaie kwartjes yn skalen dy't lâns komme. En dan meie we allegear nei foaren ta. I k doch foar spek en beannen mei en krij gjin hosti, bin noch te lyts ek al kin ik al goed fytsse.

Dizze snein yn de adfent gean ik troch de landerijen yn de auto richting Harns om de lêste kear de katholike tjerke te betreden. Hoe oars pakt it út as de koarmannen mei harren Gregoriaanse gesangen rjochtstreaks mei yn it hert sjonge. En de foargongers dizze kear twa man sterk in het biggetjes rose, moaie borduurde kasufels, stêf en mijter op. It fielt fertroud en ek in bytsje poppekast. It slagget noch net om RK tjerke efter mij te litten, de rop wurd hieltiid grutter. myn tjerkegong nimt ta, dochs wonderlik.

**Hedwig Louise Bakker-Brandsma** uit Achlum



### *Rijping...*

Met mijn 88 jaar leef ik in twee werelden: ik voel in het verleden en kijk in het heden. En dat brengt me juist in deze tijd op de volgende gedachten.

Afgezien van de dramatische crisis, de onvoorstelbare armoede en de door een totaal ontspoorde Führer ontketende allesverwoestende wereldoorlog (zoals er nu weer zo een hyena breidelloos zijn alles ontwrichtende gang kan gaan) is het dagelijkse leven sindsdien sterk veranderd: hectisch, met directe resultaten en bevrediging als doel en puur economisch, dus materialistisch, zij het hier in Friesland niet zo extreem. En God is in de mist verdwenen of helemaal aan de kant gezet. Ook in Friesland wat minder, maar toch. De gevolgen konden niet uitblijven, en daar zitten we nu midden in. Zo maar ineens, door niemand verwacht. Dat was zo onder Hitler terwijl die toch met zijn wanstallig gebral en zijn 'Mijn Kamp' voldoende had duidelijk gemaakt wat hij allemaal van plan was. En dat was ook in 1972 het geval toen de niet mis te verstane klimaatwaarschuwing door de Club van Rome met het rapport 'Grenzen aan de groei' wereldwijd werd gepubliceerd en na de eerste schok alom volledig werd genegeerd. Hoezo geen groei? Wisten die wetenschappers dan niks van economie, onze onmisbare motor voor een steeds bredere welvaart? In feite deden wij allemaal eraan mee, het was een collectieve schuld, weliswaar door regeringen gestuurd, maar die worden altijd weer 'democratisch' gekozen door de meeste stemmen en dat zijn niet direct de verstandigste. De wat meer dóórdenkenden trekken dan ook altijd aan het kortste eind, zoals de geschiedenis, vaste prik, telkens weer laat zien.

Een uitzichtloze zaak dus? Nee, gelukkig niet. Want in plaats van op de alles doorziende Grote Leider te wachten die ons bij de hand neemt, kunnen wij zelf heel goed stuur aan ons leven en daarmee aan de samenleving geven. Juist met de huidige coronacrisis, hoe erg voor de vele slachtoffers en nabestaanden ook, hebben we weer collectief de sleutel in eigen hand, de sleutel naar een betere wereld die niet op economie, maar op de natuur, op ons zelf dus, is gebaseerd. En met een veel intenser, veel opener Godsbesef door een zee van dankbare mensen, allemaal schepselen die op dezelfde wijze uit dezelfde Hand op de aarde zijn gezet. Niet één die zich wat te verbeelden heeft. Wij maken geen gebruik van de natuur, nee, wij zijn een deel van het dierenrijk, wij zijn zelf natuur. Wij zijn de Homo Sapiens. Overigens niet iets om trots op te zijn, want heb ik gelezen, wij zijn van de verschillende menssoorten die er zijn geweest (zoals o.a. de Homo Erectus), wel de meest agressieve soort. Ga er maar aanstaan...

Deze crisis is de lakmoesproef of we met al onze flinkheid Gods prachtige schepping eigenlijk wel waard zijn, dit is de tijd van rijping, net zoals een stumperige rups tot fraaie vlinder rijpt... Dit kon echt wel eens onze laatste kans op overleven zijn.

Wat staat ons in deze ons gegeven tijd van inkeer te doen? Vooral diep nadenken hoe we ons leven opnieuw gaan inrichten, iets wat niet direct nodig is voor daklozen die er, vrijwillig of niet, een summum van eenvoudig leven op nahouden. Die hoef je niet te volgen, maar met hen voor ogen hebben we wel een prachtig voorbeeld.

Allereerst wordt het tijd dat wij ten diepste gaan beseffen dat de ons voorgehouden verleidingen via jubelende Ster-plaatjes en wat voor reclame-aanbiedingen ook altijd zijn



gebaseerd op geld en gemak. Dat is waar iedereen kennelijk met smart naar streeft: zo goedkoop mogelijk, voor weinig geld zoveel mogelijk, en zo gemakkelijk mogelijk. Sterke karakters die dat kunnen weerstaan en zich daarmee met een zonnige weg naar vrijheid-blijheid belonen. Lees het verhaal van de verleidingen van Jezus in de woestijn. Wij moeten net zo sterk zijn.

Dit eenmaal doorhebbend kun je je afvragen: waarom steeds weer dingen via het internet kopen? Waarom überhaupt alsmaar nieuwe dingen kopen? Waarom iets wat stuk of versleten is niet gewoon repareren of naar een reparateur brengen? Kocht Jezus ook steeds nieuwe sandalen bij Scapino of een flutmeubeltje bij Ikea, deed hij ook met wellust aan loterijen deel? Waarom wij dan wel? Waarom moeten we trillend hopen op de tien miljoen? Wat moet je ermee? 'Ja, voor een goed doel'. Luchtbel! Als dat de reden is, ondersteun dat dan direct, dan weet je zeker dat je goed werk doet. Als je op God vertrouwt, dan weet je dat je nooit wat te kort zult komen, ik spreek uit een levenslange ervaring. Niet meedoen met een loterij is wel zo rustig voor je gemoed.

En dan: waarom als gewoonte naar die omvangrijke goedkoopteparadijzen en supers met weggooiprijzen hollen waarvan je geen flauw idee heeft waar die hun weggeefspullen vandaan halen en welke telers daarvoor financieel zijn uitgemergeld? Willen we nou een leefbare wereld of niet? Nou, dat heeft consequenties, ook al heb je niet veel geld. De bioboeren en de kleine winkels, die moeten weer centraal in ons leven komen, die werken daadwerkelijk mee aan een echt leefbare wereld.

En waarom nog zonder enige noodzaak in een vliegtuig stappen? En zijn zondagse toertochten met een auto belangrijker dan een gezonde wandeling?

De ontwikkelingen gaan door, zeker, en de grootschaligheid neemt toe, evenals de robotisering en daaraan gekoppelde werkeloosheid. Dat is niet te keren. Maar het is wél reden genoeg voor ieder van ons om met de ons gegeven kwaliteiten en mogelijkheden (talenten!) op een natuurlijke manier met de snel veranderende wereld om te gaan, dus zonder de aarde of de erop levende wezens uit te mergelen. Ja, maar wie zijn wij nou helemaal...? Nietig, zeker, maar wel belangrijk. Net zoals het suikerkorreltje dat meehelpt een kilo een kilo te maken!

Op naar een betere wereld, een sobere, gelukkige wereld die ik nog ken uit mijn prille jeugd...

**Wim van Bussel, Franeker**

*Heeft u ook gedachten om te delen met parochianen. Mail ze ons dan naar de pastores.....*



**\* Oproep om te schrijven over Pinksteren \***

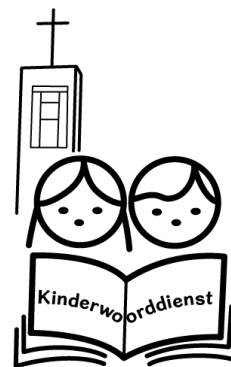
*Heeft u ook het gevoel veel te missen, als we straks met Pinksteren niet ter kerke kunnen gaan? Wat mist u dan? Wat zegt Pinksteren u? Heeft u (hebben jullie) iets met de heilige Geest. Wellicht wilt u ons dat schrijven in een (kort) stukje, dat we dan met Pinksteren kunnen delen met elkaar in de pastorale brief.*



## \* Voor de kinderen...

Gesprek met de kinderen

Vertel aan uw kind(eren) in het kort over het openbare leven van Jezus. Hoe Hij leerlingen weggeroepen heeft uit hun gewone bestaan als visser, als tollenaar of uit een ander beroep. Als heel gewone mensen gingen ze met Jezus mee om naar Hem te luisteren en van Hem te leren.



Samen met Jezus trokken de leerlingen rond terwijl Jezus verhalen vertelde over het Koninkrijk, mensen hielp en genas, preekte en gesprekken voerde met andere rabbi's. Ook gaf Jezus zijn leerlingen soms privélessen. Ze hadden nooit verwacht dat Hij zo vroeg al zou sterven. Hoe moesten ze nu verder zonder Jezus?

Praat met de kinderen wat de leerlingen konden doen zonder Jezus. Laat ze ideeën opperen.

Ze konden teruggaan en weer gaan doen wat ze vroeger deden. Weer gaan vissen bijvoorbeeld. Wat zou er gebeurd zijn als ze dat hadden gedaan?

Waarschijnlijk noemen de kinderen ook dat de leerlingen ook verder konden gaan met alles wat Jezus aan het doen was. Dat klopt, want dat gingen ze doen. Gelukkig maar, want daardoor weten ook wij van Jezus.

Vraag de kinderen: Maar hoe doe je dat? Wat heb je daarvoor nodig? Wat heb je nodig om mensen te vertellen over het Koninkrijk van God?

Dan moet je wel weten hoe dat zal zijn (kennis).

Help ze op weg door ze te laten denken aan een spreekbeurt op school. Dan moet je goed kunnen vertellen, veel weten en eerst goed nadenken over alles.

Dus wat hebben de leerlingen nodig? Wat heb je nodig om mensen te helpen, te genezen? Wat heb je nodig als ze moeilijke vragen gaan stellen aan jou? (kennis, moed, geloof, vertrouwen in God, liefde, steun van God en van elkaar etc.)

Eerst dachten de leerlingen dat ze het niet konden zonder Jezus. Hoe kwam het dat het toch lukte? (Met hulp van de heilige Geest, de helper, lukte het toch.)



Vertel vervolgens over de heilige Geest, die deel is van de Drie-eenheid en ook ons helpt om Jezus te volgen. De Geest is de wind in onze rug, je ziet er niets van, maar je voelt dat je harder kan en dat je makkelijker vooruitkomt.

## \* Hart onder de riem...



*Hemelvaart ...*

Als je nooit omhoog kijkt  
niet je oog naar boven richt,  
zul je nooit de zon zien  
met haar stralenkrans van licht.

Als je niet omlaag kijkt  
naar de grond waarop je staat,  
zul je nooit de steen zien  
die jou pijnlijk vallen laat.

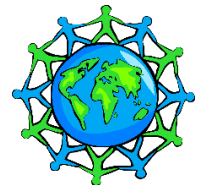
Als je niet vooruit kijkt  
niet het onbekende ziet,  
grijp je naast de kansen  
die de toekomst je nu biedt

Als je niet terug kijkt  
naar de sporen die je maakt,  
zul je nooit de mens zien  
die steeds meer op afstand raakt.

Welke weg je inslaat  
welke richting je ook kiest,  
altijd blijft iets over  
dat je uit het oog verliest.

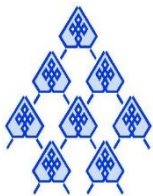
Welke weg is beter,  
welke richting is verkeerd?  
Nooit zul je het weten  
als je niets doet of probeert. *(auteur onbekend)*

### \* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...



De Nederlandse Bisschoppenconferentie onderzoekt welke maatregelen per 1 juni passend en mogelijk zijn voor het kerkelijk leven in de parochies en meer in het bijzonder voor de viering van de liturgie. Uitgangspunten daarbij zijn de door premier Rutte op 6 mei gepresenteerde routekaart voor versoepeling van de coronamaatregelen en de daarin vervatte voorwaarden.

Over het resultaat hiervan worden parochies via het eigen bisdom zo spoedig mogelijk geïnformeerd. Er wordt daarbij rekening gehouden met het feit dat de parochies voldoende tijd nodig hebben voor de implementatie van de nieuwe maatregelen van de Nederlandse bisschoppen. Verdere informatie volgt binnenkort op [www.rkkerk.nl](http://www.rkkerk.nl).



Er wordt door de bisschoppenconferentie hard gewerkt aan een protocol voor de vieringen na 1 juni. Dit protocol moet erin voorzien dat er waardig en veilig kan worden gevierd met inachtneming van de richtlijnen van de overheid op het gebied van corona en het vraagt tijd om dit in detail goed voor te bereiden. De verwachting is dat dit voor 23 mei gedeeld kan worden met de parochies.